

[Jens Peter Jensen.]

andet sted end her — dette lovforslag er fremsat på et utidigt tidspunkt uden fornøden forberedelse. Jeg tør vel ikke håbe på, at den højtærede minister trækker det tilbage. Der ville ellers være megen god grund til at gøre det.

Til den tidligere justitsminister, det ærede medlem hr. Thestrup, vil jeg sige, at man bør vogte sig for at kaste med sten, når man selv bor i et glashus. Jeg tror, min højt respekterede kollega forstår, hvad jeg her tænker på.

Yderligere vil jeg sige til hr. Thestrup, at jeg finder det ukorrekt at drage spørgsmålet om folkeafstemning frem allerede her ved lovforslagets anden behandling, og jeg henviser her til forretningsordenen for folkettingen § 15, hvoraf det fremgår, at når et lovforslag er vedtaget, kan man komme og begære folkeafstemning. At bringe det frem på dette tidlige tidspunkt er et forsøg på pression. Det ærede medlem ved jo ikke, hvordan lovforslaget ser ud, når det er vedtaget, når det er blevet lov, og jeg synes altså, det er et misbrug af folkeafstemningsmuligheden.

Må jeg føje til, at jeg, uanset hvordan lovforslaget kommer til at se ud, ikke kan støtte et krav om folkeafstemning. Det er, hvad skal jeg sige, jo, lad mig bare sige det rent ud, det er falsk tale at give store dele af befolkningen det indtryk, at man ved en folkeafstemning kan stemme ja eller nej til svangerskabsafbrydelse. Det, man ved en folkeafstemning tager stilling til, er det nuværende lovforslag ophøjet til lov, kontra den bestående lovgivning. Man kan næsten sige, at det er en afstemning, hvor man vælger mellem pest og kolera.

Det, jeg beder om, at man er opmærksom på, er dette, at hvis man sender dette ud til folkeafstemning, så vil de mennesker, der stemmer nej til den lov, der bliver følgen af vor forhandling her, stå som medansvarlige for den lov, der gælder i dag, men som hovedparten af nej-sigerne også er modstandere af. Det synes jeg altså ikke rigtig jeg kan række hånd til. Jeg kan altså ikke acceptere henstillingen om at begære folkeafstemning. Det ville i øvrigt bedrøve mig at se denne sag slæbt igennem forsamlingshuse og krostuer. Vi ved jo, hvordan tonen mange steder vil blive.

Må jeg til allersidst komme med næsten en personlig bekendelse. Det gør mig inderlig ondt, at man i en debat som denne taler så meget om de uønskede børn. Jeg var nr. 12 (*Munterhed*) i et fattigt hjem med 3 tdr. land, og jeg kan forsikre det høje ting for, at jeg var aldeles ikke ønsket, men (*Munterhed*) — ja, nu kan man more sig, men se, dette er jo det menneskelige, jeg var aldeles ikke ønsket, men jeg har aldrig savnet min mors og min fars kærlighed. Se, dette, ærede medlemmer, er langt væsentligere end den næsten animalske tone, der har præget nogle indlæg i denne debat.

Johan Nielsen: Jeg ved ikke, hvor mange kristne der er i den socialdemokratiske gruppe, men jeg tror gerne hr. Falk Hansen, når han siger, at han er kristen. Jeg ved heller ikke, hvor mange kristne der er i folkettingen i øvrigt, men hr. Falk Hansen ved lige så vel som jeg, at det har vi ingen ret til at dømme om. Evangeliet om klinten blandt hveden skulle overbevise os begge to om, at vi dømmer ikke om, hvem der er kristne, og hvem der ikke er kristne. Men jeg har konstateret én ting, og det er, at hr. Falk Hansen ikke kan være lutheraner, skønt han er præst i den lutherske kirke, for hvis han var lutheraner, skulle han optage og udlægge alt i bedste mening. Det gjorde han ikke i dette tilfælde. Hr. Falk Hansen ved udmærket godt, at vi lever i en verden, hvor der er mange slags kristne kirker og mange kristne samfund; hr. Gorrrens og mit kristne syn gør, at vi ikke kan gå ind for fri abort.

For øvrigt er jeg ganske uenig med hr. Jens Peter Jensen, når han mener, at det er for tidligt at tale om at få dette lovforslag ud til folkeafstemning. Hr. Jens Peter Jensen ved udmærket godt, at vi står i den sidste, allersidste, del af samlingen. Tredje behandling kommer vistnok på torsdag, og så skal vi snart hver til sit.

Derimod er jeg enig med ham i, at det er en uheldig stilling at stå i, den som jeg står i, at ville have dette lovforslag ud til folkeafstemning, og alternativet så skal være den gældende lov, som jeg i sin tid kæmpede forgæves for at få ud til folkeafstemning. Når jeg alligevel vil være med til at få denne lov ud til folkeafstemning, er det i det forfængelige håb, at der vil blive en så stor majoritet, som går imod loven, at